

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 16 mars 1929 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om anslag till restaurering av Ore församlings kyrka.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren av herr *J. E. Andersson* i Ovanmyra väckt motion (II: 38), vilken hänvisats till statsutskottet för förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen för sin del måtte medgiva, att av inflytande eller redan inflyttna men icke disponerade skogsförsäljningsmedel från kyrkoherdestället i Ore församling må under de villkor, Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva, utgå ett anslag av högst 48,000 kronor för restaurering av Ore församlings kyrka i enlighet med de ritningar, som blivit i vederbörlig ordning fastställda.

Till stöd för sitt yrkande har motionären anfört följande:

Vid 1927 års riksdag framlämnades av herr *O. Johansson* i Edsbyn en motion med begäran om anslag ur kyrkofonden till restaurering av Ovanåkers församlings kyrka, vilken motion vann riksdagens beaktande.

Ungefär enahanda motiv som föranledde riksdagen sagda år att tillmötesgå nämnda begäran föreligga även beträffande en erforderlig restaurering av Ore församlings kyrka i Västerås stift. Denna kyrka befinner sig, såsom framgår av bilagda utlåtanden av arkitekt *W. Segerstedt*,¹⁾ i ett synnerligen starkt behov av reparation, vilket kanske bäst åskådliggöres av det faktum, att församlingen under de senaste tio åren vintertiden (ungefär 6 månader av året) nödgats hålla sina gudstjänster i andra lokaler än kyrkan, skolhus o. d. Att församlinglivet härav lider ett väsentligt avbräck ligger i öppen dag. Svårigheterna för församlingen att genom vanlig uttaxering avhjälpa bristerna äro avsevärda, enär befolkningen uteslutande utgöres av småbrukare och arrendatorer, som till väsentlig del äro hänvisade till ett hårt och esomoftast föga givande skogsarbete för sin utkomst. Större delen av socknens skogar befinner sig i bolagens ägo. Att knapphet och torftighet under sådana förhållanden sätta sin prägel på hela bygden säger sig självt. Och även om den kommunala utdebiteringen ej befinner sig bland landets allra högsta (åren 1926, 1927 och 1928 utgick kommunalskatten efter respektive kronor 7: 70, 7: 34 och 7: 40 per inkomsthundra), hava församlingsborna i denna karga bygd ej mäktat bära mera. Fattigvårds- och skolväsen, vägbyggnader m. m. hava krävt sin tribut i första hand. Inga fonder finnas disponibla, och skuldsättningen för den borgerliga kommunen är betydande.

¹⁾ I avseende å dessa bilagor får utskottet hänvisa till motionen.

Nu har socknen en gång — såsom framgår av bilagda handlingar¹⁾: utdrag ur »Ecklesiastik boställsutredning utav Kungl. Kammarkollegium genom dess sekreterare Bovin» — av egna tillgångar avsatt nödig mark och skog till prästboställe, varav avkastningen efter 1910 års prästlöneregleringslagar levererats till kyrkofonden till rätt avsevärda belopp: åren 1919—1928 hava till fonden efter avdrag av domänstyrelsens administrationskostnader influtit ej mindre än 143,091:06 kronor. Därav hava visserligen till prästerskapets avlöning återburits 83,534:40 kronor, men med frändrag härav återstår ändock för kyrkofonden ett överskott av 59,556:66 kronor, som sålunda inhöstats av socknens egen egendom. (Något tvivel om äganderätten till prästboställets skogsmark behöver ej hysas, då i ett precis jämförligt fall Älvdalens socknemän tillerkänts även juridisk rätt till liknande egendom.) Att Ore församling under dylika förhållanden anser det rätt och billigt, att åtminstone någon del av den till kyrkofonden inlevererade nettoinkomsten av skogsmedlen restitueras till kyrkan för avhjälpande av dess nödläge, må ej väcka förvåning.

Enligt de av arkitekt W. Segerstedt uppgjorda, av kungl. byggnadsstyrelsen godkända, ritningar och förslag skulle kostnaden för bemälda restaurering uppgå till ett belopp av 48,000 kronor, vilket således skulle erfordras för att sätta kyrkan i ett tillfredsställande skick.

Sammandrag över inkomster och utgifter för Ore kyrkoherdeboställe åren 1919—1928 ävensom uppgift å till pastoratet restituerade skogsförsäljningsmedel äro överlämnade till vederbörande utskott.

*Utskottets
yttrande.*

Utskottet vill erinra om att i det av motionären åberopade fallet angående Ovanåkers församlings kyrka riksdagen uttalade, att mot bifall till den då föreliggande motionen otvivelaktigt principiella betänkligheter måste resa sig. Å andra sidan fann riksdagen emellertid, att vissa billighetsskäl kunde anföras till stöd för motionärens yrkande. Då ärendet syntes riksdagen tarva ytterligare utredning, hemställde riksdagen hos Kungl. Maj:t om verkställande av sådan utredning samt framläggande för riksdagen av förslag i ämnet. Något dylikt förslag har dock ännu icke förelagts riksdagen.

Jämväl i nu förevarande fall synes utskottet ur billighetssynpunkt skäl kunna anföras för bifall till motionärens hemställan. Ärendet är dock av sådan beskaffenhet, att det förefaller utskottet vanskligt att taga ställning till frågan på grundval av den utredning, som av motionären förebragts. I likhet med vad som skedde i förenämnda fall angående Ovanåkers kyrka, anser utskottet lämpligast, att saken blir föremål för närmare undersökning från vederbörande myndigheters sida, och vill därför föreslå, att riksdagen i anledning av motionen hos Kungl. Maj:t begär utredning i ämnet ävensom framläggande för riksdagen av det förslag, vartill berörda utredning må föranleda.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av herr Anderssons i Ovanmyra ovannämnda motion (II: 38), må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning, huruvida

¹⁾ I avseende å dessa bilagor får utskottet hänvisa till motionen.

av inflytande eller redan inflyttna men icke disponerade skogs-
försäljningsmedel från kyrkoherdebostället i Ore församling må
utgå anslag till restaurering av Ore församlings kyrka, samt
för riksdagen framlägga det förslag, vartill denna utredning
må föranleda.

Stockholm den 16 april 1929.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 56.
